

tillade mig at dvæle udførligere derved. For det Første vil jeg affkjære en mulig Indvending derimod ved at gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at det ikke er noget Nyt, som her bringes i Forslag, sigtende til at føre Kontrol med omreisende Arbeidere; det ikke er Noget, som ikke hidtil er kjendt; det kunde ikke falde mig ind at foreslaa noget Saadant. Det er nemlig kun en Gjen-tagelse i en modificeret og lempet Form af den Forskrift, der nu findes i Forordningen af 24de Juli 1822 § 5, hvilken Paragraf er blandt dem, der foreslaas ophævede. Denne Paragraf paa-byder: „Enhver til en Kjøbstad ankommende fremmed og ubekjendt Person, som agter nogen Nat at opholde sig sammesteds, skal anmeldte sig for Byens Politimester, der har at undersøge hans Pas og Bevisligheder, dog undtages herfra de Reisende, som indlogere sig paa de offentlige Gæstgiversteder, om hvilke, naar de ikke opholde sig længere end een Nat, saadan Anmeldelse er ufornøden, saasent Gæstgiveren ikke finder deslige Reisende mistænkelige, men han i saa Henseende vil staa til Ansvar.“ Det vil altsaa ses, at det her Foreslaaede ikke er noget Nyt, men endog indeholder en Lempelse, idet der ikke her gives noget bestemt Raad, hvorimod det overlades til Politimesteren istedetfor den Kontrol, som Lovforslaget § 19 stiller i Udsigt, at lade den her foreskrevne Fremgangsmaade finde Sted. Det er af stor Vigtighed, at man ikke borttager en saadan Afgang for Politimesteren, men at man lader den blive bestaaende, og jeg skal sige hvorfor. Den bevægelige Arbejderbefolkning her i Landet, som ikke har fast Bopæl, men som drager om og søger Erhverv og Arbeide, hvor det gives, og som efter en Tids Forløb drager videre, er i de senere Aar voget i en meget betydelig Grad. Man kan være i stor Forlegenhed med at faae saadanne Personer opspurgte, naar det af en eller anden Grund gjælder om at vide, hvor de ere. Det kan være, at der er Et eller Andet i Veien med deres Vernepligt, saaledes at Udskrivningsvæsenet ønsker at faae fat i dem; der kan restere et Aliminationsbidrag, hvorfor vedkommende Fruentimmer eller Kommune henvender sig til Politimesteren derom; det kan være, at der er idømt en saadan Person en eller anden Bøde, men at han, naar det gjælder om at affone den, er borte fra det Sted, hvor han var, medens man ikke veed, hvor han er, og det er endelig saare ofte af Vigtighed at faae fat paa en saadan Person, for at faae adskillige Oplysninger; man sigter dem maaske slet ikke for noget Ulovligt, men man vil blot

have deres Vidnesbyrd. Fremdeles er det bekjendt, at det ofte er meget vanskeligt at faae fat paa de egentlige Bagabonder, som jeg adskiller fra den bevægelige og omreisende Arbejderbefolkning. De vise nemlig i Reglen en Tilbøielighed til, saavidt muligt, at unddrage sig fra, at man faar dem i Tale. Endelig er der de egentlige Forbrydere, det vil sige saadanne Personer, som enten efterlyses paa Grund af de Forbrydelser, de have begaaet, eller som ialtsald efterlyses, fordi de ere mistænkte, og fordi det er af Vigtighed at faae fat paa dem og optage Forhør over dem. I alle saadanne Tilfælde har man nu ingen anden Udvei end den at benytte Politiefterretningerne, det Blad, som med Understøttelse af Statskassen udgives i Kjøbenhavn og sendes rundt i Landet til alle Politimestre. Naar man i dette Blad har indført en saadan Efterlysning, har angivet Vedkommendes Signalement osv., veed man, at det samme Dag eller ialtsald Dagen efter vil være samtlige Politimestre bekjendt, og der er saaledes ikke ringe Udsigt til, at det vil lykkes at faae at vide, hvor saadanne Personer ere, men dette gjælder kun under Forudsætning af, at Politiet faar Leilighed til at faae fat paa de Personer, der komme til Byerne for at tage Natteløjs. Man kan vel tilfældigvis møde saadanne Personer paa Landeveien, og hvis man har Mistanke til dem, kan man give sig i Tale med dem og derved faae oplyst, om det er dem, der ere efterlyste, men det er dog fornemlig, naar saadanne Personer komme til Kjøbstæderne for at faae Natteløjs eller for at divertere sig, idet der er lettere Afgang til Morstab i Kjøbstæderne end paa Landet, at man har Udsigt til at faae fat paa dem. Ærede Medlemmer ville nu maaske sige, at Forskrifterne i § 19 give det i saa Henseende Tilstrækkelige, men dette kan jeg vigtig nok ikke erkjende. Det er ikke nogen praktisk Maade, hvorpaa denne Sag ordnes, naar det siges, at Herbergerere eller Logisværter inden Kl. 12 næste Middag skriftlig skulle meddele Politiet en Fortegnelse over de Personer, som de huse, eller at man i deres Lokale kan henlægge en Protokol, hvori de skulle optage deres Gæsters Navn, Stilling osv. De Oplysninger, man herved vil faae, ville i Reglen være temmelig værdiløse. Det kan ikke være mig til videre Nytte, at en saadan Herbergerer anmelder, at han afvigte Nat har havt Arbeidsmand Nielsen fra Kjøbenhavn i Natteløjs. Det, hvorom det gjælder, er, at en saadan Person kommer op paa Politikanret, at man der faar nyere Bekked og sammenligner hans Signalement med Signalementet paa de Personer af